

DOSAR NR.

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Instanța constituită din:
PREȘEDINTE -
JUDECĂTOR -
Grefier -

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, formulată de inculpatul, prin apărător ales

Dezbaterile asupra cererii de sesizare a Înaltei Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept au avut loc în ședința publică din data de, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, la ședința de judecată participând procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, când instanța a stabilit pronunțarea pentru data de, în aceeași compunere stabilind următoarele:

CURTEA DE APEL

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept,

1. Obiectul cauzei

Prin rechizitoriul întocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria la data de, în dosarul nr., s-a dispus trimiterea în judecată, printre alți inculpați, și a inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă calificată în formă continuată, faptă prev. de art. 270 al.3 cu ref. la art. 274 din Legea nr. 86/2006 modif., cu aplic. art. 35 alin.1 C.pen., și o infracțiune de contrabandă, prev. de art. 270 al.2 lit. b din Legea nr. 86/2006 modif., ambele cu aplic. art. 38 al.1 C.pen. și art. 41 al.1 C.pen., art. 43 al.5 C.pen.

S-a reținut în sarcina inculpatului faptul că în perioada iunie – decembrie, a introdus de două ori într-un an, prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal a bunurilor sau mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal și a căror valoare în vamă este mai mică de 20.000 lei, în cazul produselor supuse accizelor, precum și aceea de a deține, transporta și comercializa țigări de contrabandă, aduse din, de către ceilalți coinculpați sau din mun. de la inculpatul, pe raza mun., activitate infracțională ce întrunește elementele constitutive a două infracțiuni de contrabandă, prev. și ped. de art. 270 al.2 lit. b și art. 270 al.3 cu ref. la art. 274 din Legea nr. 86/2006 modif., aceasta din urmă cu aplic. art. 35 al.1 CP, ambele cu aplic. art. 38 al.1 CP și art. 43 al.5 CP.

Prin sentința penală nr. din a Judecătoriei au fost condamnați inculpații trimiși în judecată, inculpatul fiind condamnat la următoarele pedepse principale:

- 3 ani și 5 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă calificată în formă continuată, faptă prev. de art. 270 al. 3 cu ref. la art. 274 din Legea nr. 86/2006 modif., cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. a C.pen., art. 35 al.1 CP, art. 41 al.1 și 3 CP, art. 43 al.5 CP și art. 375 și art. 396 alin. 10 Cod procedură penală;

- 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prev. de art. 270 al.2 lit. b din Legea nr. 86/2006 modif., cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. a C.pen., art. 41 al.1 și 3 CP, art. 43 al.5 CP, art. 375 și art. 396 alin. 10 Cod procedură penală.

În temeiul art. 38 alin. 1 Cod penal și art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal, instanța de fond a contopit cele două pedepse cu închisoarea aplicate inculpatului în pedeapsa cea mai grea de 3 ani și 5 luni închisoare, care a fost sporită cu o treime din quantumul celeilalte pedepse, respectiv cu 5 luni închisoare, rezultând o pedeapsă de 3 ani și 11 luni închisoare, în regim de detenție.

Au fost aplicate aceluiași inculpat pedepse complementare și accesorii.

În fața instanței de fond inculpatul a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor în raport de care s-a dispus trimiterea sa în judecată, în sensul înlăturării dispozițiilor art. 41 alin. 1 C.pen. privind recidiva postexecutorie. Cererea a fost respinsă de instanța de fond, aceasta reținând că "sunt întrunite condițiile existenței recidivei postexecutorii în cazul inculpatului, acesta fiind condamnat anterior definitiv la pedeapsa închisorii mai mare de un an, respectiv 1 an și 10 luni (de fapt, 1 an și 8 luni, n.ns.), pentru mai multe infracțiuni intenționate, condamnare cu privire la care nu a intervenit reabilitarea, iar pedepsele prevăzute pentru faptele din prezenta cauză sunt mai mari de 1 an, acestea fiind comise, de asemenea, cu intenție".

Împotriva soluției dispuse de instanța de fond, inculpatul a promovat, în termen legal, calea ordinară de atac a apelului. Printre motivele de apel inculpatul a invocat și greșita reținere de către instanța de fond a dispozițiilor art. 41 alin. 1 și 43 alin. 5 C.pen. în încadrarea juridică a faptelor pentru care s-a dispus condamnarea sa.

2. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

Prin sentința penală nr. din a Judecătoriei a fost condamnat inculpatul la pedeapsa rezultantă de 1 an închisoare pentru comiterea unor infracțiuni intenționate, respectiv ultraj, sfidarea organelor judiciare și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice. A constatat instanța că aceste infracțiuni au fost comise de inculpat în termenul de încercare al unei suspendări condiționate a executorii unei pedepse de 8 luni închisoare aplicată pentru comiterea infracțiunilor infracțiunilor prev. și ped. de art. 86 alin. 2 și art. 87 alin. 1 din OUG 195/2002, context în care s-a dispus, conform art. 83 C.pen. din 1969, revocarea beneficiului suspendării condiționate și executarea cumulată a celor două pedepse, rezultând un total de pedeapsă de executat de 1 an și 8 luni închisoare.

Această pedeapsă a fost executată de inculpat în perioada -, dată la care a fost liberat condiționat, cu un rest de pedeapsă de executat de 242 zile închisoare.

La data de când se presupune că inculpatul a comis infracțiunile ce fac obiectul judecății în prezenta cauză pedeapsa anterioară fusese integral considerată ca executată.

Potrivit art. 41 alin. 1 C.pen. "Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare."

Primul termen al recidivei postexecutorii presupune astfel îndeplinirea următoarelor condiții:

- a) existența unei condamnări definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție directă sau indirectă ori cu praeterintenție;
- b) pedeapsa aplicată trebuie să fie detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 1 an și să fi fost executată sau considerată ca executată;

- c) să nu fi intervenit reabilitarea de drept sau să nu se fi împlinit termenul de reabilitare judecătorească;
- d) hotărârea de condamnare să nu privească infracțiuni săvârșite numai din culpă, infracțiuni pentru care a intervenit amnistia ori fapte ce au fost ulterior dezincriminate.

Legislația penală folosește pentru indicarea primului termen al recidivei postexecutorii expresia "hotărâre de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an". În limbajul juridic uzual, hotărârea de condamnare este aceea prin care se soluționează fondul cauzei, art. 396 alin. 2 C.proc.pen. stabilind când se poate dispune condamnarea inculpatului.

Deși practica judiciară este unanimă în a reține că primul termen al recidivei poate fi reprezentat și de o hotărâre de condamnare pentru un concurs de infracțiuni, important fiind ca pedeapsa rezultantă aplicată să fie mai mare de 1 an închisoare, nici practica judiciară și nici literatura de specialitate nu au analizat situația în care primul termen al recidivei este reprezentat de o hotărâre de condamnare pentru o altă formă a pluralității de infracțiuni decât concursul, respectiv recidiva conform Codului penal din 1969.

Problema care se pune în această situație este de a stabili care este pedeapsa la care se raportează instanța pentru determinarea condițiilor primului termen al recidivei, pedeapsa stabilită în urma condamnării persoanei sau pedeapsa rezultată, ca și total, prin aplicarea regulilor de sancționare în cazul revocării suspendării condiționate a executării unei pedepse anterior aplicate.

Practic, în situația inculpatului trebuie stabilit dacă pedeapsa la care trebuie să se raporteze instanța ca prim termen al recidivei este pedeapsa stabilită în urma condamnării acestuia pentru concursul de infracțiuni reținut în sarcina sa prin sentința penală a Judecătoriei, respectiv 1 an închisoare, sau pedeapsa stabilită de executat, ca total, în urma aplicării disp. art. 83 C.pen. din 1969, respectiv 1 an și 8 luni închisoare. Evident, în prima situație nu ne aflăm în prezența recidivei postexecutorii, nefiind întrunită condiția privind limita minimă a pedepsei de peste 1 an închisoare, pe când în cea de-a doua variantă se impune reținerea stării de recidivă, cu consecințe multiple privind situația juridică a inculpatului apelant.

3. Cu privire la îndeplinirea condițiilor art. 475 C.proc.pen.

Instanța de față, Curtea de Apel, este sesizată cu judecarea apelurilor formulate de inculpațiiși de partea civilă, împotriva sentinței penale nr. pronunțată de Judecătoria în dosar nr., având ca obiect infracțiuni la regimul vamal (Legea 141/1997, Legea 86/2006), soluția ce urmează a fi pronunțată în cauză fiind definitivă.

În același timp, chestiunea de drept invocată de apărătorul inculpatului nu a mai făcut obiectul vreunei proceduri similare, iar din verificările efectuate nu există pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție vreo cauză care să aibă același obiect sau instanța supremă să fi fost sesizată cu vreun recurs în interesul legii vizând aceeași problemă juridică.

Totodată, prin prisma situației juridice a inculpatului apelant, soluționarea problemei de drept ridicate de instanță urmează a influența hotărâtor soluționarea în fond a cauzei, fiind extrem de relevant dacă inculpatului i se poate reține comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat deja de instanța de fond în stare de recidivă postexecutorie sau nu.

Inculpatul a solicitat în fața instanței de fond schimbarea încadrării juridice a faptelor în raport de care s-a dispus trimiterea sa în judecată, în sensul înlăturării dispozițiilor art. 41 alin. 1 C.pen. privind recidiva postexecutorie. Cererea a fost respinsă de instanța de fond, aceasta reținând că sunt întrinite condițiile existenței recidivei postexecutorii. Împotriva soluției dispuse de instanța de fond, inculpatul a promovat, în termen legal, calea ordinară de atac a apelului, printre motivele de apel inculpatul invocând și greșita reținere de către instanța de fond a dispozițiilor art. 41 alin. 1 și 43 alin. 5 C.pen. în încadrarea juridică a faptelor pentru care s-a dispus condamnarea sa.

În plus, calitatea inculpatului apelant de infractor recidivist sau nu poate influența și ulterior situația juridică a acestuia din perspectiva modului de executare a pedepsei închisorii sau a acordării beneficiului unei eventuale grațieri.

4. Punctele de vedere ale procurorului și părților asupra chestiunii de drept sesizate

Procurorul a formulat concluzii doar cu privire la admisibilitatea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că aceasta este "admisibilă și fondată, solicitând admiterea ei".

Aceleași au fost și concluziile celorlalți inculpați apelanți din prezenta cauză, prin apărători.

În motivarea cererii de sesizare formulată de inculpatul prin apărător s-a arătat că, așa cum rezultă din actul de inculpare, inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 270 al.3 cu referire la art. 274 din Legea 286/2006 cu aplicarea art. 35 al. 1 Cp. și 270 al. 2 lit. b din Legea 86/2006, ambele cu aplicarea art. 38 al. 1 Cp. și art. 41 al. 1 C.p. și art. 43 al. 5 Cp. Pentru a reține aceasta încadrare, Parchetul de pe lângă Judecătoria a reținut că, în condițiile în care prin sentința penală nr. inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an și 10 luni (greșit: 1 an și 8 luni) se impune reținerea stării de recidivă postexecutorii prevăzută de 41 al. 1 C.p. și art. 43 al. 5 C.p.

În realitate, prin sentința penală instanța a dispus condamnarea inculpatului la o pedeapsă de 1 an închisoare, prin contopirea mai multor pedepse, iar în temeiul art. 83 C.p. a dispus revocarea suspendării condiționate pentru pedeapsă de 8 luni aplicată prin sentința penală nr., urmând ca inculpatul să execute cele două pedepse (1 an, respectiv 8 luni), în total 1 an și 8 luni închisoare. În aceste condiții, nu este vorba de o condamnare mai mare de 1 an așa cum prevăd dispozițiile art. 41 al. 1 C.p.

Atât în practica judiciară, cât și în literatura de specialitate (veche) s-a considerat că în astfel de situații, pedepsele, deși cumulate aritmetic, ele rămân distincte, iar pentru stabilirea stării de recidivă nu se poate lua în considerare quantumul rezultat prin însumarea lor. În sprijinul acestei soluții sunt și dispozițiile art. 83 din Vechiul Cod penal care prevăd expres că dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă chiar și după expirarea acestui termen, instanța va revoca suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune, dispoziții preluate în Noul Cod penal în art. 88 și 96 din Noul Cod penal. Din prevederile penale mai sus enunțate, care înlătură posibilitatea de contopire a pedepselor, rezultă clar că aceste două pedepse sunt distincte, iar împrejurarea că ele se execută cumulat aritmetic (în continuare una după alta) nu înlătură caracterul lor independent.

Deci, luarea lor în seamă în vederea reținerii stării de recidivă postexecutorie ar trebui să se facă plecând de la premisa pluralității de pedepse, fiecare având un quantum distinct.

În aceste condiții, inculpatul nu a executat o pedeapsă mai mare de 1 an, ci două pedepse, una de 1 an și cealaltă de 8 luni, situație care atrage neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege în art. 41 al. 1, cele două pedepse aplicate inculpatului neputând forma primul termen al recidivei.

Din punctul de vedere al inculpatului, la stabilirea primului termen al recidivei se are în vedere pedeapsa aplicată ca urmare a condamnării inculpatului pentru fiecare infracțiune în parte și nu pedeapsa pe care a fost obligat inculpatul să o execute ca urmare a cumulului aritmetic între pedeapsa la care a fost condamnat prin sentința penală nr. .. din și pedeapsa aplicată prin sentința penală nr. a cărei suspendare condiționată a fost revocată prin sentința penală nr.

5. Punctul de vedere al completului de judecată este în sensul că la stabilirea stării de recidivă postexecutorie trebuie avute în vedere pedepsele componente

ale pluralității de infracțiuni din hotărârea ce constituie primul termen al recidivei și nu pedeapsa stabilită prin cumul aritmetic în urma revocării beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei.

Aceasta întrucât dispozițiile art. 41 alin. 1 C.pen. fac trimitere la o hotărâre de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, iar prin condamnare se înțelege stabilirea unei/unor pedepse în urma constatării că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă de inculpat, vinovăția sa fiind stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă în cauză (art. 396 alin. 2 C.proc.pen.). Dacă se poate vorbi de condamnare în cazul stabilirii și aplicării pedepsei pentru concursul de infracțiuni reținut în sarcina inculpatului prin sentința de condamnare, în cazul stabilirii pedepsei de executat ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării pedepsei vorbim despre o rezolvare a situației juridice a unei persoane și nu despre o condamnare penală. De altfel, revocarea suspendării executării pedepsei pentru alte situații decât comiterea unei noi infracțiuni era reglementată de art. 447 C.proc.pen. din 1968 la materia punerii în executare a hotărârilor penale, actualmente fiind tot o chestiune de executare - art. 583 C.proc.pen. în vigoare.

Deși practica judiciară, în situații precum cea din speță, a fost constantă în a reține starea de recidivă prin raportare la pedeapsa rezultantă stabilită în sarcina persoanei condamnate, această reținere nu are temei legal expres, condițiile reținerii stării de recidivă nefiind analizate în concret. S-a făcut aplicarea mai degrabă a teoriei dezvoltate în cazul concursului de infracțiuni ca prim termen al recidivei, deși nici în acest caz opiniile teoreticienilor nu sunt concordante - mergând de la reținerea recidivei în orice situație în care pedeapsa rezultantă depășește minimumul legal (prof. V. Dongoroz) și până la diferențieri în funcție de infracțiunea din care provine pedeapsa rezultantă (prof. C. Bulai sau M. Udrioiu).

Totuși, situația concursului de infracțiuni ca prim termen al recidivei este diferită de situația pluralității de infracțiuni din prezenta cauză, când, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă pentru un concurs de infracțiuni în cuantum de 1 an închisoare, iar în urma revocării suspendării condiționate a executării unei pedepse cu închisoarea de 8 luni, a avut de executat 1 an și 8 luni închisoare. Pedeapsa de 1 an și 8 luni închisoare a fost stabilită de instanța de fond ca pedeapsă totală de executat dar nu reprezintă o pedeapsă rezultantă, unică, precum cea stabilită în cazul concursului de infracțiuni. În cazul pluralității de infracțiuni ce constituie concurs de infracțiuni legea prevede expres cum se stabilește această pedeapsă rezultantă de executat - art. 39 și 40 C.pen. - făcând trimitere expresă la contopirea pedepselor stabilite pentru infracțiuni concurente. Dimpotrivă, în cazul pluralității de infracțiuni ce constituie recidivă postcondamnatorie, dispozițiile art. 41 alin. 1 C.pen. fac trimitere la pedepse distincte, pedeapsa nou stabilită ce se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată sau la restul rămas neexecutat.

Mai mult, potrivit art. 83 din C.pen. din 1969, lege penală sub imperiul căreia a fost condamnat inculpatul prin sentința penală ce constituie primul termen al recidivei reținute în sarcina acestuia de instanța de fond, se prevedea că, dacă în cursul termenului de încercare condamnatul a săvârșit din nou o infracțiune pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată și dispune executarea în întregime a pedepsei, fără ca aceasta să se contopească cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune. "Odată revocată suspendarea instanța dispune executarea pedepsei ce fusese suspendată precum și a pedepsei pentru noua infracțiune, cele două pedepse neputându-se contopi. În legătură cu aceasta, legea prevede că la stabilirea pedepsei pentru noua infracțiune instanța nu mai aplică sporul prevăzut pentru recidivă. Legiuitorul a considerat deci că executarea integrală a celor două pedepse este suficientă și face inutilă agravarea decurgând din starea de recidivă după condamnare în care se găsește condamnatul" (Costică Bulai, Manual de drept penal, pg. 531).

În cazul revocării suspendării condiționate a executării pedepsei, fiind vorba de două pedepse ce se execută succesiv (cumulul aritmetic al acestora fiind doar o creație a teoriei și practicii judiciare la care legea nu face referire expresă) este evident că trebuie analizate

condițiile primului termen al recidivei postexecutorii prin raportare la fiecare dintre acestea, respectiv prin raportare la pedeapsa ce a fost suspendată condiționat (sau sub supraveghere conform actualei legislații) și apoi prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea sau concursul de infracțiuni comis în termenul de încercare al acestei suspendări.

Această rezolvare se impune cu evidență mai ales atunci când revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei anterior aplicate intervine ca urmare a comiterii unei infracțiuni din culpă în cursul termenului de încercare (revocare lăsată la latitudinea instanței) și când, eventual, pedeapsa ce depășește un an închisoare este aplicată pentru această din urmă infracțiune. În atare situație, în cazul comiterii unei noi infracțiuni intenționate după executarea pedepsei cumulate, condițiile pentru primul termen al recidivei postexecutorii se impune a fi analizate separat, în raport cu fiecare pedeapsă anterior stabilită, respectiv pedeapsa suspendată condiționat și pedeapsa aplicată pentru infracțiunea din culpă, iar nu prin raportare la pedeapsa executată efectiv prin cumul aritmetic.

Față de cele anterior expuse, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit prevederilor art. 476 C.proc.pen.

Întrucât în cauză s-a acordat termen de judecată pentru ca inculpații să depună la dosar înscrisuri în circumstanțiere, urmând ca la termenul stabilit instanța să pună în discuția părților și să rămână în pronunțare asupra apelurilor promovate de inculpații cărora li s-a încuviințat de către instanța de fond procedura prev. de art. 375 C.proc.pen., printre care și inculpatul, și asupra cererilor formulate de inculpații care au parcurs procedura de judecată de drept comun de restituire a cauzei la instanța de fond în vederea efectuării cercetării judecătorești, în baza art. 476 alin. 2 C.proc.pen. se va suspenda judecarea apelurilor promovate în cauză, până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept invocate, în vederea unei soluții unitare în cauza dedusă judecării în apel.

În acest context, termenul de judecată acordat anterior pronunțării referitor la cererea de sesizare va fi constatat ca rămas fără obiect, urmând ca ulterior comunicării unei soluții de către Înalta Curte să fie stabilit termen pentru reluarea și continuarea judecării în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C.proc.pen. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. 1 C.pen., la stabilirea stării de recidivă postexecutorie, se are în vedere, ca prim-termen al recidivei, pedeapsa stabilită prin cumul potrivit art. 83 C.pen. din 1969 (actual art. 96 rap. la art. 43 C.pen.) sau pedepsele componente ale pluralității de infracțiuni constatate”.

În baza art. 476 alin. 2 C.proc.pen. suspendă judecarea cauzei având ca obiect apelurile formulate de inculpații și de partea civilă, împotriva sentinței penale nr. pronunțată de Judecătoria în dosar nr., având ca obiect infracțiuni la regimul vamal (Legea 141/1997, Legea 86/2006), **până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept invocate.**

Constată ca rămas fără obiect termenul de judecată stabilit în cauză la data de, ora, urmând a fi stabilit termen de judecată după comunicarea unei soluții de către ÎCCJ.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi,

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

încheiere redactată și tehno-redactată jud.
2 ex./20.12.2016

Au fost comunicate 13 exemplare:

- 11 inculpați,
 - o parte civilă,
 - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel
- Data comunicării -

Cod ECLI
DOSAR NR.

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Instanța constituită din:
PREȘEDINTE –
JUDECĂTOR –
Grefier

Ministerul Public Parchetul de pe lângă Curtea de Apel reprezentat prin
procuror

Pe rol se află judecarea **apelurilor formulate de inculpații**
.....**și de partea civilă** împotriva sentinței penale nr.
..... pronunțată de Judecătoria în dosar nr., având ca obiect
infracțiuni la regimul vamal (Legea 141/1997, Legea 86/2006).

La apelul nominal, făcut în ședința publică, au răspuns:

- **inculpatul**, asistat de avocat ales
- **inculpatul**, asistat de avocat ales
- **inculpatul**, asistat de avocat ales
- **inculpatul**, asistat de avocat ales
- **inculpatul**, asistat de avocat, care substituie pe avocat ales și
care depune delegația de substituie seria
- **inculpatul**, asistat de avocat desemnat din oficiu
- **inculpatul**asistat de avocatcare substituie apărătorul desemnat din
oficiuși care depune delegația de substituie din data de

lipsă fiind:

- **inculpatul**, reprezentat de avocat ales
- **inculpatul**, reprezentat de avocat ales
- **inculpatul**reprezentat de avocat ales
- **inculpatul**, reprezentat de avocat ales
- **reprezentantul legal al părții civile**

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că s-au depus
motivele de apel pentru inculpatul; s-au depus note de probe de către inculpații
..... și; apărătorii și au solicitat lăsarea cauzei la a doua
strigare, respectiv la sfârșitul ședinței de judecată; inculpatul a formulat precizări
în sensul că nu dă declarație și a depus un contract; inculpatul a formulat precizări în
sensul că nu dă declarație și că acest termen de judecată s-a acordat pentru exprimarea poziției
procesuale a inculpaților.

Președintele completului procedează la verificarea identității inculpaților:,

Avocat, **pentru inculpatul**, depune motivele de apel la dosarul cauzei.

Pentru inculpații care la instanța de fond au uzat de procedura recunoașterii vinovăției,
respectiv și **președintele completului**

procedează la interpelarea apărătorilor acestora dacă au de solicitat alte probe, cu excepția probei cu înscrisuri.

Pentru, avocat ales precizează că nu are de propus alte probe.

Pentru, asistat de avocat ales solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, însă, în nota de probe depusă la dosarul cauzei a solicitat, în cadrul acestei probe, emiterea unei adrese la Biroul Vamal pentru a depune la dosarul cauzei un proces verbal de verificare a unor autoturisme - este vorba despre autoturismul cu nr. de înmatriculare condus de în noaptea de, precum și verificarea autoturismelor cu nr. de înmatriculare condus de și cu nr. de înmatriculare condus de care au tranzitat frontiera în data de - pentru că se fac afirmații că în pneurile acestor autoturisme au existat țigări tranzitate în acele date și este foarte important a afla care este rezultatul verificărilor efectuate de inspectorii vamali, mai ales în ceea ce privește stabilirea prejudiciului, pentru că acele cantități de țigări au fost avute în vedere la stabilirea prejudiciului - este vorba despre 800 de pachete de țigări și respectiv 500 de pachete de țigări.

Întrebată fiind de președintele completului dacă proba este propusă pe latura civilă a cauzei, avocat, pentru inculpatul, precizează că propune această probă atât pe latura civilă a cauzei, cât și pe latura penală, pentru că este vorba despre acte materiale de contrabandă care sunt reținute în sarcina celor doi inculpați pe care îi reprezintă.

Întrebată fiind de președintele completului dacă este vorba despre alte acte de contrabandă decât cele pe care inculpații deja le-au recunoscut la instanța de fond, avocat, pentru inculpatul, răspunde că este vorba despre cele reținute de instanța de fond.

Întrebată fiind de președintele completului dacă este vorba despre alte acte de contrabandă decât cele reținute în actul de sesizare al instanței de judecată, avocat, pentru inculpatul, răspunde negativ.

Întrebată fiind de președintele completului dacă este vorba despre actele de contrabandă recunoscute de clientul său, avocat, pentru inculpatul, răspunde afirmativ, cu motivarea că această solicitare vine ca urmare a faptului că dispozițiile legale prevăd că instanța de judecată, în afara acestei recunoașteri, trebuie să verifice toate datele dosarului, iar, din datele dosarului să rezulte date clare care duc la vinovăția inculpaților; este vorba despre o procedură de recunoaștere, inculpații au recunoscut infracțiunea de contrabandă așa cum este stabilită, însă, a criticat atât prin motivele de apel, cât și la fondul cauzei, odată cu concluziile puse, modul în care actul de sesizare a învălmășit efectiv actele materiale de contrabandă.

Întrebată fiind de președintele completului dacă se critică procedura recunoașterii sau admiterea de către instanța de fond, în cazul inculpatului, a procedurii prevăzute de art. 375 din Codul de procedură penală, avocat, pentru inculpatul, răspunde negativ.

Întrebată fiind de președintele completului dacă în acest moment inculpatul contestă ceea ce a recunoscut la instanța de fond, avocat, pentru inculpatul, răspunde negativ.

Avocat, pentru inculpatul, precizează că înțelege să solicite instanței de apel să facă doar verificări cu privire la aceste acuzații pentru că chiar dacă clientul său recunoaște, instanța trebuie să facă verificări dacă sunt fondate aceste acuzații și simpla recunoaștere a clientului său nu este suficientă din punctul său de vedere.

În continuare, tot în cadrul acestei probe cu înscrisuri, avocat, pentru inculpatul, solicită emiterea unei adrese către D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial..... prin care să se comunice relații cu privire la un denunț înregistrat la data de 13.10.2016 de către cu privire la infracțiuni săvârșite de alte persoane, în vederea beneficierei de către inculpat de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Pentru inculpatul, avocat precizează că solicită proba cu înscrisuri, cele deja depuse la dosarul cauzei.

Pentru inculpatul, avocat precizează că a pus deja concluzii și că atunci când a avut cuvântul pentru s-a referit și la probe pentru, respectiv proba cu înscrisuri și emiterea unei adrese către Biroul Vamal

Pentru inculpatul, avocat precizează că nu are alte probe de depus decât cele deja existente la dosarul cauzei.

Pentru inculpatul, avocat precizează că nu are alte probe de propus.

Având în vedere că referitor la inculpații care s-au judecat conform procedurii obișnuite, de drept comun, la instanța de fond, unii dintre aceștia au solicitat trimiterea dosarului pentru rejudecare, Curtea va pune în discuție, cu prioritate, probele solicitate de inculpații care au accesat procedura prevăzută de art. 375 din Codul de procedură penală.

Având cuvântul, **procurorul** solicită respingerea probelor ca nerelevante.

Avocat, **pentru inculpatul**, lasă la aprecierea instanței utilitatea și temeinicia probelor solicitate.

Avocat, **pentru inculpatul**, precizează că, având în vedere că inculpații au uzat de procedura simplificată, nu pot fi admise de către instanța de judecată și că eventual proba solicitată cu emiterea unei adrese către Biroul Vamal o va solicita dânsa pentru că clientul său se afla în acel autoturism, însă, acest lucru îl va face când instanța îi va acorda cuvântul cu privire la probe.

Având în vedere procedura parcursă în fața instanței de fond de către inculpații,,,,șiCurtea constată că limitele în care judecata la instanța de fond poate avea loc conform disp. art. 375 C.p.p. se impun și instanței de apel, context în care nu este admisibilă decât proba cu înscrisuri a fi administrată în fața instanței de apel. Reține că verificările la Poliția de Frontieră pe care le solicită apărarea inculpaților și nu se circumscriu acestui probatoriu cu înscrisuri, context în care va respinge ca inadmisibilă solicitarea formulată. Încuviințează proba cu înscrisuri pentru inculpații care doresc să mai depună înscrisuri la dosar. De asemenea, se vor efectua verificări referitor la aplicabilitatea în cauză a disp. art. 19 din Legea nr. 682/2002 invocate de către inculpatul

Președintele completului interpelează apărătorii inculpaților asupra faptului dacă mai au de depus înscrisuri, pentru inculpații care au uzat de procedura simplificată la instanța de fond, la acest termen sau dacă este necesară acordarea unui termen de judecată în acest sens, pentru a fi administrate.

Pentru, avocat ales depune înscrisuri în circumstanțiere, respectiv

Pentru, avocat ales precizează că alte înscrisuri în afara celor depuse la dosarul cauzei nu mai deține la acest moment. Solicită ca instanța să se pronunțe și asupra solicitării formulate privind emiterea unei adrese către Biroul Vamal, în ceea ce privește latura penală a cauzei, în sensul dacă sunt admisibile sau nu, pentru că, din câte a înțeles, instanța s-a pronunțat doar cu privire la procedura urmată de inculpat în fața instanței de fond.

Președintele completului aduce la cunoștința doamnei avocat că s-a pronunțat cu referire la probă și că nu s-a pronunțat cu privire la latura civilă sau penală a cauzei.

Pentru inculpatul, avocat solicită a i se acorda posibilitatea de a depune până la următorul termen de judecată înscrisuri în circumstanțiere.

Pentru inculpatul, avocat solicită acordarea unui termen de judecată pentru a depune înscrisuri în circumstanțiere.

Întrebată fiind de președintele completului dacă înscrisurile despre care a făcut vorbire nu pot fi depuse într-un termen de amânare a pronunțării, avocat precizează că, în ceea ce privește înscrisurile pentru clienții săi, răspunsul este afirmativ, însă, în ceea ce îl privește pe clientul colegului său, a cărui substituie o asigură, nu poate să facă precizări la acest moment.

Întrebat fiind de către președintele completului dacă a discutat cu apărătorul său ales, dacă are înscrise în circumstanțiere de depus, inculpatul precizează că nu a discutat cu apărătorul său.

Președintele completului pune în discuție acordarea unui termen pentru a se depune înscrise în circumstanțiere sau alte înscrise pentru inculpații, și

Având în vedere că prezenta cauză este un "melanj" de proceduri, pe care instanța de fond le-a aplicat, **președintele completului** aduce la cunoștința părților și apărătorilor acestora că la termenul de judecată următor se vor pune în discuție referitor la apelurile declarate de către ceilalți inculpați, care au parcurs procedura obișnuită de judecată, cu prioritate, cererile de trimitere a cauzei spre rejudecare motivate de lipsa cercetării judecătorești la instanța de fond sau alte lipsuri invocate prin motivele de apel și care ar determina desființarea soluției, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

Apărătorii inculpaților sunt de acord cu cele anterior puse în discuție.

Întrebați fiind dacă mai sunt alte cereri de formulat, **avocat** **precizează că, în ceea ce îl privește pe inculpatul**, a depus, odată cu motivele de apel, o cerere prin care a solicitat sesizarea Î.C.C.J. completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Solicită a se aprecia dacă poate fi pusă în discuție la acest termen de judecată sau la următorul termen de judecată.

Având cuvântul asupra cererii de sesizare a Î.C.C.J. completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, **avocat** precizează că va susține pe scurt cererea formulată, care îl privește doar pe inculpatul Solicită instanței de apel admiterea cererii formulate și să sesizeze Î.C.C.J. completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu o cerere prin care să se rezolve de principiu o chestiune de drept. Această chestiune a fost explicată în petitul cererii formulate în scris, respectiv să se pronunțe dacă la stabilirea stării de recidivă postexecutorii, în situația în care anterior săvârșirii unei fapte, inculpatul mai fusese condamnat printr-o hotărâre, hotărâre prin care avea o condamnare la care s-a adăugat o altă pedeapsă pentru care se dispusese revocarea unei suspendări condiționate, dacă la reținerea stării de recidivă se are în vedere pedeapsa prin cumul aritmetic rezultată sau pedepsele în individualitatea lor. Cu siguranță s-a observat că instanța de fond a reținut că pedeapsa care se are în vedere este pedeapsa rezultată prin cumul aritmetic. Are un alt punct de vedere însă. Nu există până la acest moment o hotărâre care să statueze de principiu asupra acestei chestiuni. Consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală în ceea ce privește chestiunile formale ale acestei cereri, pe care nu le mai reia. Apreciază că și instanța de apel se poate pronunța asupra acestei chestiuni pentru că reprezintă un motiv de apel pe care l-a invocat, însă, consideră că este foarte important ca asupra acestei chestiuni să statueze Î.C.C.J., întrucât pe viitor cu siguranță se vor mai ivi astfel de situații. Solicită admiterea cererii formulate și înaintarea acestei solicitări Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Președintele completului aduce la cunoștința apărătorilor inculpaților ca, în concluziile pe care le vor formula referitor la solicitarea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, să se aibă în vedere că admiterea unei astfel de proceduri poate atrage suspendarea judecării în apel.

Având cuvântul asupra cererii de suspendare, **procurorul** apreciază cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție ca fiind admisibilă și fondată, solicitând admiterea ei.

Având cuvântul, **avocat**, **pentru inculpatul**, formulează concluzii de admitere a solicitării în contextul pronunțării unei soluții în litera și în spiritul legii.

Având cuvântul, **avocat**, **pentru inculpatul**, pune concluzii de admitere a solicitării raportat la argumentele invocate de către colega sa și înaintarea către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Având cuvântul, **avocat**, **pentru inculpatul**, pune concluzii de admitere.

Având cuvântul, **avocat**, pentru inculpatul, solicită admiterea cererii.

Având cuvântul, **avocat**, pentru inculpatul, pune concluzii de admitere.

Având cuvântul, **avocat**, pentru inculpatulpune concluzii de admitere, susținând că este o situație neobișnuită și apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Având cuvântul, **avocat**, pentru inculpatul, solicită admiterea cererii și trimiterea dosarului la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Având cuvântul, **avocatpentru inculpatul**consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 475 din Codul de procedură penală și că trebuie lămurită această chestiune de drept pentru o justă soluționare a cauzei. Solicită admiterea cererii.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Avocat depune pentru apărătorul a cărui substituie o asigură, avocat-M., precizări în sensul că potrivit art. 5 alin. 1 lit. c din Protocolul încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției, onorariul aferent asistenței juridice acordate unui inculpat în cursul judecății este de 520 lei în cauzele în care sunt cinci sau mai mulți inculpați.

CURTEA DE APEL

În vederea depunerii de înscrisuri în circumstanțiere sau alte înscrisuri pentru inculpații, și, va amâna judecarea cauzei.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Amână judecarea cauzei la data de, până când pot fi depuse la dosarul cauzei înscrisuri pentru inculpații care au uzat de procedura prevăzută la art. 375 din Codul de procedură penală și cărora li s-a încuviințat proba cu înscrisuri.

Emite adresă către D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial pentru a se efectua verificări dacă inculpatul a făcut un denunț care se circumscrie dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Pune în vedere părților și apărătorilor acestora că la termenul de judecată acordat se vor pune în discuție referitor la apelurile declarate de către ceilalți inculpați, care au parcurs procedura obișnuită de judecată, cu prioritate, cererile de trimitere a cauzei spre rejudecare motivate de lipsa cercetării judecătorești la instanța de fond sau alte lipsuri invocate prin motivele de apel.

În cazul în care se va admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pune în vedere apărătorilor inculpaților că vor aprecia cu privire la rămânerea sau nu fără obiect a termenului de judecată acordat, în funcție de dispoziția instanței.

Stabilește pronunțarea supra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de

Pronunțată în ședința publică, astăzi,

Președinte,

.....

Grefier,

.....